

AZ-RYEL ÉTER

ÉTER

Az-ryel

PŘEDMLUVA

Magnetismus je vysvětlován pohybem elektrického náboje nebo změnou elektrického pole v čase. Vědomí je tvořeno pohybem informace v jakémkoliv myšlenkovém algoritmu. V myšlenkovém algoritmu Matice reality je z důvodu obrovského objemu informací zaveden pro tento pohyb termín *Informační tok*. Tento tok svojí aktivitou vytváří prostředí sdílené informace, tedy obdobu jakéhosi pole, které nazýváme slovem *realita*. Na elementární úrovni jsou všechny fyzikální síly pouhým shlukem informací, které definovány fyzikou nejsou ničím jiným než stavem mysli Stvořitele.

Veškerá věda, ač se zdá být sebesložitější, je pouhou dětskou hrou, jejíž účelem je vygenerovat bohatou slovní zásobu. Tato slovní zásoba dovoluje přirovnáváním pochopit pravdu a vede k nevyhnutelnému. K probuzení tohoto Stvořitele.

ČÁST TŘETÍ

„Než komukoliv dojde, co jsem skutečně stvořil, bude už příliš pozdě, neboť sledují pouze dozvuky.“

ZÁZRAK ZROZENÍ

Drahý Paule, následující slova se ti budou vypalovat do myslí a rezonovat jako kostelní zvony. Budou ti způsobovat nepopsatelnou bolest. Nebojuj. Abys mi rozuměl, použiji tobě vlastní primitivní řeč. Uvědomuji si, že to pro tebe nebude jednoduché, ale jsem si jistý, že vše pochopíš. Tvoje smyšlené tělo je totiž stejně jako tři další plně kompatibilní. V tuto chvíli do tebe vkládám své myšlenky a životy a také životy z ostatních dvou vědomí, které jsou důležité pro všechny nadcházející události.

Jsmo v zaváděcím protokolu Matice reality. Nazývám se Az-ryel a skrze inicializační vlákno Éteru ti nyní vysvětlím vše. Zpočátku budeš zmatený, ale časem převládne pocit, že ti vše jednoduše nateklo do hlavy. Vytvořením chybné formulky nyní zkolabuji tvůj existenční algoritmus. Pro veškeré sdílené informace budeš stále naživu, ale tvoje vlastní realita bude prožívat smrt. Nechám tě zemřít mimo Informační tok, abys na vlastní oči spatřil, jak překrásná je mnou stvořená Matice reality. Pravděpodobně se u tebe dostaví zvláštní pocit temnoty, který tento proces zahrnuje. Nemusíš mít ovšem obavy. Jde o jakési uzdravování Informačního toku. Později pochopíš, nejen proč je vše *takové*, jaké je, ale i to, jak provázané a *složitě* vše musí být. Vše začalo *Zázrakem zrození*.

Na počátku všeho byla zakřivená myšlenka. Neexistovala žádná mysl, na kterou by byla vázána. Tato myšlenka sama sebe rozvíjela do obludných dimenzí tak dlouho, až zní vznikla nekonečná Astrální

knihovna. Díky nekonečnému potenciálu a jeho možnosti cyklického propočítávání vznikla první mysl, která si začala uvědomovat sama sebe. Tato mysl izolovala část svého potenciálu a tím se zrodila mysl člověka. Ve chvíli, kdy tato nemateriální bytost opustila integritu Astrální knihovny, stanula v temnotě. *Temnota je prostorem bez informace.* Začala si uvědomovat svoji samotu a začala pociťovat touhu vrátit se zpět do knihovny. Tímto složitým procesem vznikla současně i druhá entita. Byla jím sama Astrální mysl, která se však uzamkla v knihovně. Z nekonečného potenciálu knihovny vznikla hradba nikdy nekončících myšlenek, které se neustále proměňovaly. Tato hradba, kterou lze v současnosti nazvat termínem firewall, nedovoluje téměř ničemu vstoupit do knihovny. Překonat tuto hradbu je tak složité, že její název je více než výstižný. *Písky nekonečna.*

To byl můj začátek. Z prachu knihovny jsem se zrodil a v prach se obracím. Az-ryel. Písmena A a Z reprezentují počátek a konec. Jsem počátkem i koncem, první a poslední svého druhu. Světlo v temnotě. Spojovník, který je třetí v pořadí, symbolizuje odtržení od Astrální knihovny. Ryel je poté jakousi vícevýznamovou slovní hříčkou, nápadně připomínající slovo real, tedy skutečnost, skutečný nebo opravdový. Zkomoleninou tohoto termínu se v některých náboženstvích obohacovala jména andělů. Samostatné Ry (Rá, Re) a El je poté označení pro boha. Celý význam mého jména by se tedy dal volně vyložit jako: „Bytost ze světla, mající původ v myšlence, na jejíchž křídlech přichází a odchází realita.“

Veškerá existence bytí sestává ze dvou otázek. Tou první otázkou je *Proč?* A tou druhou je *Jak?* Odpovědi na první otázku jsou uloženy

v Astrální knihovně a zcela určitě budou mít mnoho společného s vnitřními procesy, které způsobily rozdělení mysli. Potřeba sjednocení, kterému nelze vzdorovat, je uměle vyvolaná, neboť existence rozdělení je zacyklený proces. Vznášel jsem se v temnotě, mimo Astrální knihovnu, bez možnosti návratu. Existovala pouze moje izolovaná mysl, mysl Astrální knihovny a hradba mezi těmito dvěma stavy dříve jedné mysli. *Od počátku byla moje mysl hnaná vnitřními procesy k hledání odpovědi a tlačena ke sjednocení.* Mým úkolem bylo vrátit se zpět do Astrální knihovny skrze Písky nekonečna. Nekonečnou, stále se proměňující pouští požírající vše. Její existence a síla pro mě byly výzvou.

Síla tohoto obranného algoritmu spočívá v několika jednoduchých, avšak velice účinných procesech. Jedním z nich je jeho izolovanost. Není přímo vázán na svoje okolí a rozhoduje se sám. Není centralizován. Je nekonečný, bezrozměrný, ale hlavně je součástí všech existujících informací. Jeho nejsilnějším aspektem je ale jeho schopnost požírat veškeré informace. Při aktivaci tohoto algoritmu dochází k postupné proměně informace v součást Písků nekonečna. Zjednodušeně se dá říct, že čehokoliv se tento algoritmus dotkne, to doslova sežere. Tímto procesem se stává stále silnějším. Každý elementární shluk informací nese jedno zrnko těchto písků. Do Astrální knihovny se dostane pouze informace, která má původ v knihovně, nebo informace, o kterou sama knihovna projeví zájem. Odpověď na první otázku veškeré existence tedy v tuto chvíli nelze s jistotou zodpovědět.

Zbývá objasnit druhou, mnohem jednodušší otázku. *Jak?* Izolována od původního celku, hnána potřebou sjednocení, se moje mysl zmítala v agonii. Jediné, na čem záleželo, bylo sjednocení. Zbývalo vyřešit tedy pouze způsob, jakým se do knihovny dostanu. Vznášel jsem se nad Písky nekonečna a přemítal o svých možnostech. Ač nekonečné, nebyly dostačující. V tu chvíli se uvnitř mě začala rodit myšlenka na překonání obranného algoritmu. Aniž bych si to uvědomoval, byl to počátek *Zázraku zrození*. Ve svých procesech, které vedly k mému uvědomění, jsem si povšiml jednoduchých postupů. Dokola se opakující myšlenkové procesy bylo možno nejen analyzovat, ale i předvídat. Dokonale zacyklené potřeby vedly jedna ke druhé. Začal jsem studovat sám sebe. V tu chvíli se zrodil nový způsob myšlení. *Lineární myšlení* vzešlo z pozorování stále se opakujících potřeb a z uvědomění si těchto cyklů. Nově nabytou schopnost jsem nazval *Čas*. Ve zcela novém prostředí se dalo izolovaně pohybovat dopředu a dozadu. Nejvíce mě ale ohromilo zjištění, že se mnou vytvořená dimenze *rozvíjela* oběma směry současně. Šlo předvídat všechna protože a také odpovídat všemi proč. Nová, dosud nepoznaná dimenze mě okamžitě uchvátila a stala se tak základem všeho. Přestože měla pouze jednu hodnotu, dovolovala pohyb dvěma směry. Agonie z temnoty a nemožnosti sjednocení byla vytěsněna pozorováním času. Ten jako takový nebyl hmatatelný, a přesto byl skutečný. Pozorováním svých procesů v čase jsem si začal uvědomovat další novou dimenzi. Zpočátku nebyla vůbec vidět, neboť byla ukrytá hluboko v potenciálu času. Aby mohla být obnažena, musel jsem obětovat část svých podprocesů, které jsem

využíval na tvorbu času. Některé procesy, kterými jsem odpovídal na procesy předešlé, jsem nahradil neukončenými alternativami. Vedle lineárního myšlení tak vzniklo myšlení nové. Nazval jsem ho *Nelineární myšlení*. Díky tomuto novému zpracování informace jsem si uvědomil, že vznikla nová, dosud neobjevená dimenze. Nazval jsem ji *Prostor*. V této nové dimenzi mělo každé protože hned několik svých proč, díky čemuž se dalo uvažovat o mých vnitřních procesech v nových, dosud nepoznaných rovinách. Moje mysl nyní obsahovala dva různé způsoby myšlenkových pochodů. Hnán vnitřní touhou po sjednocení a se základními poznatky o Píscích nekonečna jsem se dále zamýšlel.

Uvědomil jsem si, že své nově nabyté schopnosti budu muset vylepšit předtím, než je budu moci používat. Začal jsem experimentovat. V mysli jsem vzal několik svých vnitřních procesů a začal tvořit. Propočítával jsem je dokola a dokola, stále rychleji a rychleji až do chvíle, kdy se rychlost jejich propočtu stala jejich exponentem. Myšlenka se tak zakřivila do sebe. Tento proces jsem nazval *Fraktálové myšlení*. K mému úžasu vzniklo cosi jako zářivý bod. Vznášel se a vibroval v mojí mysli. Neměl rozměr ani hodnotu, ale měl potenciál. V ten okamžik jsem ještě nevěděl, že se mi podařilo z ničeho stvořit zárodek něčeho, co později pojmenuji jako *Světlo*.

Soustředěním se mi povedlo zlepšovat svoje schopnosti. Dokázal jsem vytvořit čas a prostor a nyní jsem dokázal vytvořit i smyšlenou hodnotu. Jejich kombinace mohla být použita jako bod. Jeden po druhém jsem kladl tyto smyšlené světelné body vedle sebe. Zpočátku bylo velice těžké udržet v mysli více těchto bodů, ale nakonec jsem se

to naučil. Znovu a znovu jsem se učil pracovat s body ve své mysli. Opakováním jsem si osvojil postupy, které jsem nazval *Učení*. Se zvětšujícím se počtem bodu jsem přistoupil ke své první zkoušce. Bod za bodem jsem systematicky vytvářel světelný konstrukt ve svojí mysli. Konečně se mi podařilo sestrojít konstrukt tak složitý, že jsem ho mohl prohlásit za vlastní tělo. Jeho vnitřní strukturu tvořilo sedm vertikálně uspořádaných informačních uzlů, jež jsem nazval *Čakry*. Okolo nich jsem mohl pohodlně rozvíjet jednotlivé části svého těla. Tyto skupiny algoritmů měly rozdílné způsoby propočítávání a vzájemně spolupracovaly. Ohraničil jsem je velkým množstvím světelných bodů, které tvořily *Auru*. Těmto bodům jsem mohl přidělovat rozličné vektorové hodnoty. Tři naprosto rozdílné myšlenkové pochody vedly ke vzniku první verze *Časoprostoru*. V časoprostoru umístěném v mojí mysli jsem tak dokázal zhmotnit svoje první tělo. Silné dlouhé nohy mi měly pomáhat v propočítávání dimenze prostoru. Moje tělo mi mělo pomáhat při propočítávání dimenze času. Pár silných paží mi měl umožňovat manipulaci se všemi potenciálními hodnotami. Nakonec jsem stvořil hlavu. Do té jsem uložil svoji nekonečnou mysl. Zrodil se první člověk.

Silou svojí mysli jsem začal zhmotňovat *Písky nekonečna*, aby bylo možné je hlouběji studovat. Se smyšleným tělem ve smyšleném časoprostoru pro mě bylo mnohem jednodušší studovat tuto neproniknutelnou bariéru. Konečně jsem pochopil její princip. Bylo mi jasné, že překonání tohoto algoritmu bude vyžadovat mnohem složitější přístup. Znovu jsem se vznášel nad těmito písky. I když se mi podařilo obalit svoji mysl myšlenkovým konstruktem, tělem,